

– по-третє, як реакцію держави, що знаходить свій прояв в діяльності уповноважених органів щодо накладення стягнення за вчинений суб'єктом адміністративний проступок.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію: Закон від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40–41. Ст. 379.
2. Адміністративна відповідальність в Україні: навч. посіб. / за заг. ред. А. Т. Комзюка. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків: Ун-т внутр. справ, 2000. 99 с.
3. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник: у 2 т. Т. 1. Загальна частина / редкол.: В.Б. Авер'янов (голова). Київ: Юрид. думка, 2004. 584 с.
4. Конституція України : від 28.06.1996 р. // ВВР України. 1996. № 30. Ст. 141.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122.

Одержано 12.06.2017

УДК 342.9

Віталій Олександрович БУРБИКА,

здобувач кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Сумського державного університету, м Суми

**ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
З ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ**

Зараз українська держава знаходиться на шляху свого становлення та розвитку. Відзначимо, що такий розвиток є неможливим без вирішення такого ключового завдання як забезпечення громадської безпеки та правопорядку. Для цього в системі органів державної влади були створені правоохоронні органи. Однак, зазначені органи для того щоб якомога ефективніше здійснювати свою діяльність мають взаємодіяти з іншими органами державної влади. Відмітимо, що взаємодія, як і будь-яка інша діяльність потребує належного правового регулювання. Правове регулювання як одне з магістральних напрямків дії права переслідує загальну соціальну мету: створення необхідних умов для поступального розвитку суспільства. Загальною юридичною метою правового регулювання є створення в суспільстві стабільного правопорядку, а також системи органів, здатних цей правопорядок підтримувати і захищати.

Дослідженню окремих аспектів адміністративно-правового регулювання взаємодії різних органів державної влади присвячували увагу у своїх дослідженнях такі вчені, як: Р.В. Шагиєва, М.Ю. Яковчук, В.І. Теремецький, С.Г. Стеценко, В.В. Галуцько, В.І. Олефір, М.П. Пихтін, В.В. Голіна, О.Н. Ярмиш, В.О. Серьогін, Ю.М. Фролов та інші. Однак єдиного комплексного дослідження визначеної в даній статті проблематики, так проведено і не було.

В контексті нашого дослідження, вважаємо необхідним в першу чергу розглянути сутність поняття «адміністративно-правове регулювання».

Вважаємо, що адміністративно-правове регулювання взаємодії органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів – це цілеспрямований вплив держави на відносини, що виникають між зазначеними органами під час їх спільної діяльності, за допомогою норм адміністративного права. До нормативно-правових актів, що регулюють взаємодію між органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами слід віднести наступні.

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року. Зазначений нормативно-правовий акт визначає систему та гарантії місцевого самоврядування в Україні, засади організації та діяльності, правового статусу і відповідальності органів та посадових осіб місцевого самоврядування. Крім того в ньому закріплені деякі аспекти взаємодії зазначеного органу з правоохоронними органами України, зокрема це стосується:

- визначення правового статусу органів місцевого самоврядування;
- напрямків взаємодії органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів;
- обміну інформацією органів місцевого самоврядування з прокурами та керівниками органів Національної поліції про стан законності, боротьби із злочинністю, охорони громадського порядку та результати діяльності на відповідній території;
- вирішення спільно з відповідними органами Національної поліції питань щодо створення належних умов для служби та відпочинку поліцейських;
- регулювання відносин органів місцевого самоврядування із судами загальної юрисдикції;
- визначає компетенцію органів місцевого самоврядування під час взаємодії з правоохоронними органами.

Наступний нормативно-правовий акт, який визначає взаємодію органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами є Закон України «Про Національну поліцію України» від 02.07.2015. Зазначений нормативно-правовий акт визначає правові засади організації та діяльності Національної поліції України, статус поліцейських, а також порядок проходження служби в Національній поліції України. У Законі вказано, що поліція у процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування відповідно до закону та інших нормативно-правових актів. Крім того, у Законі України «Про Національну поліцію України» стосовно взаємодії поліції з органами місцевого самоврядування вказано, що даний нормативно-правовий акт регулює:

- напрямки взаємодії між керівниками територіальних органів поліції та представниками органів місцевого самоврядування;

- виконання спільних проектів, програм та заходів для задоволення потреб населення та покращення ефективності виконання поліцією покладених на неї завдань;
- здійснення спільних проектів на засадах партнерства;
- співпрацю між поліцією та органами місцевого самоврядування, що спрямована на виявлення та усунення проблем, пов'язаних із здійсненням поліцейської діяльності, і сприяння застосуванню сучасних методів для підвищення результативності та ефективності здійснення такої діяльності;
- підтримку поліцією програмам правового виховання, пропагує правові знання в освітніх закладах, засобах масової інформації та у видавничій діяльності.

Вказані нормативно-правові акти, в основному, регулюють діяльність органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів. Однак, на нашу думку, слід також відмітити нормативні акти, які регулюють взаємодію у певних напрямках спільної діяльності зазначених органів, серед таких актів, на нашу думку, слід вказати:

Закон України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» від 15 лютого 1995 року. Даний нормативно-правовий акт визначає систему заходів в Україні, спрямованих проти незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживання ними, а також визначає права і обов'язки юридичних осіб і громадян у зв'язку із застосуванням цього Закону.

Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30 червня 1993 року. Основними завданнями цього Закону є: створення загальних правових і організаційних засад у сфері боротьби з організованою злочинністю, сприяння її попередженню та ліквідації; визначення системи державних органів, що ведуть боротьбу з організованою злочинністю, та їх взаємовідносин; встановлення повноважень спеціальних державних органів по боротьбі з організованою злочинністю та спеціальних заходів, що здійснюються ними; встановлення обов'язків інших державних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю; правове забезпечення фінансових, матеріально-технічних та інших умов, необхідних для боротьби з організованою злочинністю; забезпечення гарантій прав громадян і юридичних осіб під час здійснення заходів боротьби з організованою злочинністю.

Закон України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року. Вказаний нормативно-правовий акт визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. Даний закон визначає правові засади взаємодії органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів пов'язаних з боротьбою проти корупцією на місцях.

Закон України «Про охоронну діяльність» від 22 березня 2012 року. Зазначений нормативно-правовий акт визначає організаційні засади взаємодії органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами (вони можуть спільно організовувати взаємодію і надавати взаємодопомогу у діяльності, що спрямована на попередження, припинення і розкриття кримінальних правопорушень та забезпечення охорони громадського порядку). Крім того Закон визначає форми взаємодії вказаних органів.

Закон України «Про попередження насильства в сім'ї» від 15 листопада 2001 року. Даний Закон визначає правові і організаційні основи попередження насильства в сім'ї, а також органи та установи, на які покладається здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї. Окрім зазначеного, вказаний нормативно-правовий акт визначає повноваження уповноважених підрозділів органів Національної поліції, а також органів місцевого самоврядування щодо попередження насильства в сім'ї.

Закон України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» від 22 червня 2000 року. Зазначений нормативно-правовий акт визначає: правові засади участі органів місцевого самоврядування в охороні громадського порядку і державного кордону; засади організації та діяльності органів місцевого самоврядування у зазначеному напрямку взаємодії з правоохоронними органами, форми і методи роботи громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону; права та обов'язки органів місцевого самоврядування щодо участі в охороні громадського порядку і державного кордону; координує діяльність правоохоронних органів та органів місцевого самоврядування; є правовою основою для нагляду і контролю за додержанням законодавства щодо дотримання громадського порядку і державного кордону.

Таким чином, підсумовуючи все вказане у даному науковому дослідженні, справедливим буде зауважити, що адміністративне право регулює різноманітні відносини управлінського характеру. Відзначимо, що норми вказаної галузі права регулюють відносини, які мають загальний характер для всіх напрямків будь-якої взаємодії. Однак, разом з тим, адміністративно-правове регулювання взаємодії органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів спрямовано лише на окремі сфери спільної діяльності зазначених органів.

Одержано 12.06.2017